Nejvyšší soud vyhověl dovolací stížnosti finanční prokuratury, zrušil usnesení rekursního soudu a nařídil mu rozhodnouti ve věci samé.

Důvody:

Vycházeje z názoru, že opatření učiněné okresním soudem P., jímž žaloba zde podaná a v německé řeči sepsaná byla vrácena z toho důvodu, poněvadž nebyla sdělána v řeči u soudu obvyklé, jest záležitostí spadající na půdu justiční správy, zavrhl rekursní soud pro nepřípustnost stížnost podanou do hořejšího opatření. V civ. řádu soud. není žádného ustanovení o jazyku, jehož by se mělo používati u soudu, tedy i v podáních na soud, takže § 13. všeob. s. ř. resp. § 14. západohal. ř. s. jest ještě v platnosti, jak jasně patrno z čl. I. uvoz. zák. k c. ř. s., kterým zmíněný § 13. všeob. s. ř. nebyl zrušen. Toto, užívání jazyka u soudu upravující ustanovení tvoří tudíž ještě dnes část procesního práva. Týče se, jak plyne z nadpisu zák. ze dne 1./8. 1895 č. 113. ř. z., řízení v občanských právních přích. Tak-li však tomu, nelze pochybovati o tom, že i otázku, jakého jazyka mají používati strany a jejich právní zástupci ve svých řečech u soudu, jakož i ve svých podáních na soud, jako záležitost týkající se řízení v občanských věcech, má řešiti procesní soud a že o opravných prostředcích proti soudním opatřením, porušujícím příslušné předpisy, jest rozhodovati stolicím k tomu dle j. n. povolaným, poněvadž se právě jedná o šetření normy řízení, předepsané procesním zákonem, a jelikož pouze soudy mají posuzovati zákonitost postupu šetřeného v tomto případě nižšími stolicemi v občanských právních rozepřích.

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 24. října 1916, č. j. $\frac{\text{R VIII 74/16}}{1}$.) —n—

„Počátek dražby" v § 200. č. 3 ex. ř. znamená okamžik, kdy se dle zákona začne podávati. Do té doby lze podati návrh na zastavení dražebního řízení.

Okresní soud zamítl návrh vymáhajícího věřitele na zastavení dražebního řízení jako opozděný a udělil příklep.

Rekursní soud vyhověl stížnosti vymáhajícího věřitele, zrušil napadené usnesení a zastavil dle §. 200. č. 3. ex. ř. dražební řízení.

Důvody:

Stěžovatelka, která jest jedinou vymáhající stranou, učinila po vyvolání dražebního roku, avšak před uplynutím půl hodiny, jež jest určena pro výzvu k podávání, a před skutečným odevzdáním nějakého podání návrh na zastavení dle §u 200. č. 3. ex. ř. Dražení

počíná však teprve vyzváním ku podávání; návrh byl tudíž ve smyslu §u 200. č. 3. ex. ř. zavčas učiněn a nikoli tedy, jak se prvý soudce domnívá, opozděně podán (viz také § 179. ex. ř.). Návrh smí býti učiněn také ještě při dražebním roku, nesmí již pouze býti počato s dražbou samou (viz § 200. č. 4. ex. ř., kteréžto místo zákona liší ostře dražební rok a začátek dražby). Počátek dražby spadá v jedno s výzvou k podávání.

Nejvyšší soud dovolací stížnosti dlužníka nevyhověl

z důvodů:

Dovolací stížnost dovozuje, že dražba počíná již vyvoláním dražebního roku, že dražební edikt uvádí jako dobu dražby den 22. srpna v 9 hod. dopol., že tedy návrh na zastavení, učiněný po 9. hod. a před ½10. hod. dopol., jest opozděný, že ustanovení §u 200. č. 3. ex. ř. může se použíti ve prospěch dlužníka, nikoli však ve prospěch vymáhajícího věřitele, že ostatně vymáhající věřitelka svým pozdějším súčastněním se na dražbě vzala návrh na zastavení mlčky zpět a schválila dražbu. S těmito vývody nelze souhlasiti. Zákon rozeznává opětovně mezi začátkem dražebního roku a početím dražby (§ 172., posl. odst., § 200. č. 4. ex. ř.); dražbě samé předchází úřední jednání §u 178. ex. ř.; dražba se skončí po ukončeném podávání (§ 181. ex. ř.); následují jí pak úřední jednání dle §u 182. a násl. ex. ř. Začátkem dražby (§ 200. č. 3. ex. ř.) lze tedy rozuměti pouze začátek podávání dle §u 179. ex. ř.; jestliže tedy vymáhající věřitelka v tomto případě učinila návrh na zastavení před uplynutím ½ hod. §u 179. ex. ř. a nežli se začalo podávati, byl tento návrh učiněn zavčas a nesměl býti zamítnut jako opozděný. Tento výklad zákona vyhovuje též povaze věci; vymáhající věřitel má míti volnou ruku, aby exekuci vedl tehdy, kdy se mu to zdá prospěšným; má míti možnost exekuci zastaviti dříve, nežli s podáváním začne vlastní dražba; počalo-li se však podávati, jest návrh na zastavení nepřípustný, poněvadž zastavením během podávání mohlo by býti na běh dražby svévolně a snad i nepoctivě působeno, vymáhající věřitel, který chce nemovitost dostati sám lacino do své držby, mohl by od dražby ustoupiti, má-li za to, že snad dražba má průběh, odporující jeho přáním; tím by se mohla neobmezená disposiční svoboda vymáhajícího věřitele lehce zvrhnouti ke škodě dlužníka a ostatních účastníků; příznivé příležitosti prodejní byly by zmeškány, vzcházely by zbytečné útraty. Poukaz stěžovatelky na to, že vymáhající věřitelka účastí na dražbě vzala zpět návrh na zastavení, jest pochybený; vymáhající věřitelka nemohla předem bezpečně věděti, že její stížnost bude míti úspěch; účastenství na dražbě bylo pouze aktem opatrnosti a nikoli schválením dražby.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. října 1916, č. j. $\frac{\text{R I 327/16}}{1}$.) —x—